

תלמודו בידו

דף ח עמוד א

א מנין שאין כהן רואה נגעי כל אדם ברגל ונגעי חתן בשבעת ימי המשתה ?

ב האם ממתנינים לראות נגעי גופו עבור דבר הרשות ?

ג האם רואים נגעים בלילה לאור הנר, והאם כהן סומא באחת מעיניו רואה נגעים ?

ד האם מותר ללקט עצמות אביו ואמו בחול המועד כדי לקבורם בקברי אבותיהם ?

א ר' יהודה: נאמר "וביום הראות בו", משמע שיש יום שהכהן רואה בו נגעים, ויש יום שאינו רואה כדי שלא להביאו לכלל טומאה.

לאביי, נלמד מן הוי"ו המיותרת בתיבת "וביום".
לרבא, כל תיבת "וביום" מיותרת.

רבי: קל וחומר מבית המנוגע שממתין לכדוק עד שיפנה כליו, אף שזה דבר הרשות. כל שכן שאינו רואה נגעים בימים שמצוה לשמוח בהם.

ב אביי: ממתנינים, כשם שבנגעי הבית ממתנינים לדבר הרשות. רבא: לרבי, ממתנינים.

לר' יהודה אין ממתנינים, שאין לתלמוד מנגעי בית שכן הם חידוש, שהרי בכל מקום פשוטי כלי עץ ואבנים אינם מקבלים טומאה.

ג בלילה: אין רואים. לאביי שנאמר "וביום הראות".

לרבא שנאמר "כנגע נראה לי בבית", ודרש לי ולא בשעה שצריך לאור הנר. [ולאביי, שמא פסוק זה ממעט רק נגעי בתים, אבל נגעי הגוף רואים אף בלילה].

סומא באחת מעיניו: אינו רואה נגעים, שנאמר "לכל מראה עיני הכהן".

ד ר' יוסי: אסור. שצער הוא לו, ואף חייב להתאבל עליהם כל היום עד הקבורה. ר' מאיר: מותר. שכל כך עסוק בשמחת הרגל, ואינו חש צער בלקיטת העצמות.